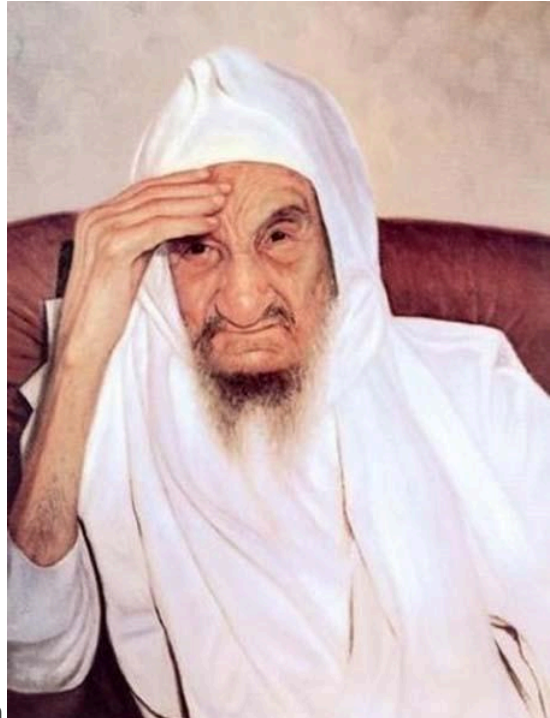

יום ההילולא ל'בבא סאלי' – מקבץ סיפורי מופתים

(אוריאל דויטש | ד' בשבט ה'תשע"ג 15/01/2013)

היום ד' שבט חל יום פטירתו של רבי ישראל אבוחצירא בידוע בכינויו ה'בבא סאלי', כמידי שנה בשנה מתקיימת בנתיבות הילולא רבתי לאורך כל שעות היממה, בהשתתפות אלפי אנשים מכל החוגים בעם ישראל. תקציר תולדות חייו ומקבץ סיפורי מופתים על ה'בבא סאלי'.

רבי ישראל נולד בעיר ריסאני שבמרוקו בשנת תר"ן,

למשפחת אבוחצירא הנודעת כשושלת רבנים מקובלים ובעלי מופתים, אביו של רבי ישראל הוא רבי מסעוד אבוחצירא בנו של רבי יעקב בעל ה'אביר יעקב'. אחיו של רבי ישראל הם רבי דוד ורבי יצחק הידוע בכינוי ה'בבא חאקי'.

רבי ישראל הרגיל את עצמו בסיגופים שלא לאכול בשר וכמו כן לצום בימי החול. בגיל 13 התחתן ונולדו לו מספר ילדים אשר המוכר בהם הוא ה'בבא מאיר', לאחר שאשתו הראשונה נפטרה נשא רבי ישראל אישה אחרת אשר גם ממנה נולדו מספר ילדים. עם פטירתה, נישא רבי ישראל בשלישית עם הרבנית סימי אשר חיה עד היום.

בגיל 18 החליף את אביו שנפטר, בראשות הישיבה. לאחר מספר שנים עלה לארץ אך חזר למרוקו בעקבות המצב הרוחני ששרר שם. בשנת תשכ"ד עלה שוב פעם לארץ שם גר עד יום פטירתו בד' שבט תשמ"ג.

לכבוד יום ההילולא הבאנו לקט ספורי מופתים על ה'בבא סאלי' מתוך ספרים שונים שנכתבו על דמותו.

הבבא סאלי גדל בתורה וביראת שמיים

עוד מילדותו ישב הבבא סאלי ועמל בתורה הקדושה, ישב וטיפס במדרגות גדולות ונפלאות. הוא עמל על כל הנהגה של חסידות, על כל הנהגה של קדושה וטהרה, עד שהיא נעשתה אצלו כקניין טבעי, כחלק מהמהות שלו. הבבא סאלי היה עמל בתורה ימים ולילות, עד שנעשה בקיא בש"ס, בבלי, ירושלמי, ישר והפוך, עם ראשונים ואחרונים, הכל כבכף ידו, עד שנעשה לכלי מפואר.

בספר "נפלאות ישראל" מובאים מכתבים שכתבו אליו כשהיה בגיל עשרים וארבע. כבר אז כתבו עליו תארים מופלאים: "צדיק דורינו", "אספקלריא המאירה", "מנורה הטהורה". שימו לב, הוא בסך הכל בגיל עשרים וארבע, ואיזה תארים נותנים לו גדולי הדור!

הבבא סאלי היה בקיא בכל חדרי התורה, ובכל המקצועות שבתורה. הוא היה בקיא גדול בבדיקת סכין השחיטה, בבדיקת פנים של הבהמה, הוא היה מוהל מומחה, הוא היה סופר סת"ם וכתב לעצמו ספר תורה (בספר תורה הזה הוא קרא בו כל ימי חייו שניים מקרא ואחד תרגום).

הבבא סאלי היה מסתגר עם דודו (אחי-אביו), רבי יצחק, והיה עמל איתו בתורה ימים ולילות. היה לומד תורה גם עם דוד אחר שלו, רבי דוד. הבבא סאלי היה יושב ימים ולילות, עמל בתורה, ושום דבר בעולם לא עניין אותו. כך, רבותי, שנים של עבודת השם בלי הפסק, שנים של שקידה עצומה, הפכו את רבנו הבבא סאלי הקדוש לכלי מפואר, אחד יחיד ומיוחד בדורו, שכבר בצעירותו כל העולם דיברו על גודל תורתו וקדושתו הפלא ופלא.

(הילולת הבבא סאלי טרם הקמת הציון (ויקיפדיה)

הבבא סאלי נפגש עם הרב אלפנדרי

כדי להבין את גדולתו בתורה עוד בצעירותו נראה את המקרה הבא: בגיל שלושים וארבע הגיע הבבא סאלי לירושלים ממרוקו, וכשהגיע לירושלים הוא הלך לרב הקדוש, רבי שלמה אליעזר אלפנדרי. שימו לב רבותי, הרב אלפנדרי היה בזמנו בגיל תשעים וארבע, הוא היה ענק בענקים! הרב אלפנדרי חי עד גיל קרוב למאה ועשרים שנה, והוא היה גדול הדור. גדולי עולם בתורה היו לפניו כקליפת השום. אנשים גדולים בקושי היו זוכים לקבל ממנו מילת שבח מרוב כמה שהוא היה ענק. אז תבינו מי היה הרב אלפנדרי. אני אספר לכם סיפור אחד עליו: הרב אלפנדרי היה תקיף נורא, הוא לא נשא פנים לאף אחד. פעם הוא היה באיטליה, והיתה שם מסיבת סיום מסכת גמרא. כמה ימים לפני כן היתה באיטליה רעידת אדמה. וכמה בחורים צעירים יהודים שלמדו באוניברסיטה ישבו על ידו, והוא שמע אותם מסבירים איך, לפי הטבע, נגרמת רעידת אדמה. ברגע שהרב אלפנדרי שמע את המילה "טבע", הוא דפק בכל הכוח על השולחן ואמר: "טבע? איזה טבע? אם הקב"ה רוצה שעכשיו תהיה רעידת אדמה, אז עכשיו תהיה רעידת אדמה!", ובאותו רגע כל איטליה רעדה! זה רק כדי שתבינו מי זה היה הרב אלפנדרי. הוא נקבר בהר הזיתים בירושלים, ובכל פעם שאני הולך להר הזיתים אני רץ לציון שלו. הוא היה מלאך אלוקים.

ונחזור לעניין שהתחלנו: הבבא סאלי היה בגיל שלושים וארבע, והרב אלפנדרי הענק בתורה היה בגיל תשעים וארבע, והבבא סאלי בא לבקר אותו. כשהגיע אליו הבבא סאלי, אז ברגע שהוא נכנס פנימה, הסבא קדישא קם לו במלוא קומתו! קם ועמד לבבא סאלי במלוא קומתו! הבבא סאלי נבהל! הבבא סאלי היה עניו גדול, והוא ראה את גדול הדור עומד מלוא קומתו לפניו, אז הוא התחיל למעט בערך עצמו. הם ישבו ודיברו באותה פגישה, ובסוף כשהבבא סאלי עמד לצאת, אז הרב אלפנדרי, ביקש ממנו: "תברך אותי". הבבא סאלי נבהל ואמר לו: "לא ייתכן רבינו, איך אני אתנהג בכזאת יוהרה? האם ייתכן שאני הצעיר, שבאתי להתברך, אברך? חס וחלילה", הבבא סאלי לא הסכים. השיב לו הרב אלפנדרי: "כתוב בתהילים 'הנה כי כן יבורך גבר ירא השם', כלומר ברכה של אדם ירא שמים היא מקובלת בשמים, ותדע לך שבכל האיזורים אין אדם שיש לו יראת שמים כמוך, אם כן איך לא אקבל ממך ברכה?". הבבא סאלי ניסה בכל כוחותיו למעט בערך עצמו, אבל זה לא עזר לו. הרב אלפנדרי לא ויתר לו עד שהוא בירך אותו,

והרב הוסיף לו ברכה על ברכותיו. הסיפור הזה הפך לשיחת היום בירושלים! בכל ירושלים דיברו על כך שהרב אלפנדרי קם לכבוד הבבא סאלי, וכולם רצו אל הבבא סאלי כדי לקבל ממנו ברכות. זה גרם לבבא סאלי להרגיש שלא נוח. היו אז רבנים בירושלים שהיו צדיקים גדולים, שהיו זקנים ממנו בשנים, אבל האנשים הלכו לקבל ברכות ממנו. אז תבינו מי זה היה הבבא סאלי הקדוש!

(ציון הבבא סאלי בנתיבות (ויקיפדיה)

בדרך לישראל האוניה עומדת לטבוע

בדרכו של הבבא סאלי לישראל הוא הפליג באוניה. במשך ההפלגה הוא הסתגר בתא שלו, וישב ללמוד תורה. לפתע פרצה סערה בים, שהתחילה לטלטל את האוניה. האוניה עמדה לטבוע בכל רגע. האנשים שהיו על האוניה רצו אל רב החובל, ואמרו לו שיש על האוניה צדיק גדול. הם הלכו אל התא של הבבא סאלי ודפקו בדלת. הוא פתח ושאל מה קרה. אמרו לו: "רבינו, המצב קשה, האוניה עומדת לטבוע, בבקשה שכבודו יעשה משהו". אצל הבבא סאלי היה גביע של קידוש, הגביע היה של סבו, רבי יעקב אבוחצירא, והוא היה מקדש עליו בליל שבת. הוא לקח את הגביע ומזג בו יין, בירך עליו "בורא פרי הגפן", שתה מעט מהיין ושפך את הנותר בים. ברגע שנשפך היין, הים נעשה כמו שקט כמו ראי. בכל האוניה דיברו על זה והיה רעש גדול. כשהגיעו לישראל חיכו אלפים בחוף, כי ידעו שהבבא סאלי מגיע. כשהם שמעו את הסיפור היה רעש גדול מאוד. זה רק כדי שנבין מי זה היה הבבא סאלי הקדוש. "צדיק גוזר והקב"ה מקיים". רק נבין מה זאת ברכה של צדיק, נראה איך מהשיריים של הכוס שהוא ברך עליו הים נרגע. הים, עם כל הגדולה שלו, לא יכול לעשות יותר שום דבר: "הבבא סאלי פה!"...

"תנתק את הילדה מהאינפוזיה"

היה אדם אחד בנתיבות שהילדה שלו היתה חולה מאוד. היא היתה אצל רופאים, עברה בדיקות רבות, אבל הרופאים לא ידעו מה הבעיה שלה. היא לא היתה מסוגלת לאכול, וכל הזמן היתה מחוברת לאינפוזיה. יום אחד אותו אדם הלך לבבא סאלי. הבבא סאלי היה חולה באותו היום ולכן לא קיבל קהל, והאדם הזה הצטער. בסופו של דבר התברר שלקחו את הבבא סאלי לבית חולים, וסיפרו זאת לאותו אדם. הוא רץ אליו וסיפר לו על הבת שלו. אמר לו הבבא סאלי: "אתה סומך על רופאים?! תסמוך על מי שאמר והיה עולם! תוציא את הבת שלך מפה מיד, ותהיה לה רפואה שלמה! אבל תוציא אותה תוך שעה. אם תוציא אותה אחרי שעה, אין לי מה להגיד לך". אותו האיש המסכן, שהבת שלו מחוברת לאינפוזיה, רץ לרופא והתחנן לפניו. אמר לו הרופא: "תחתום שכל זה על אחריותך", אמר לו: "אני חותם. אם הבבא סאלי אמר, אז אני חותם". הוא חתם ולקח את הבת שלו. בדרך לבית, כשהם נוסעים ברכב, הילדה שלו אומרת לו: "אבא, אני רעבה". האבא נבהל, הוא לא הבין, הרי הילדה לא אכלה מזה חודשים. הם באו הביתה, ערכו מהר שולחן, והיא אכלה. מאותו יום היא הלכה והבריאה. הם רצו אל הבבא סאלי להודות לו, אבל הבבא סאלי אמר להם: "אל תגידו לי תודה רבה, זה הכל בזכות האמונה שלכם שהאמנתם בקב"ה ולא האמנתם ברופאים, עד כדי כך שהייתם מוכנים לעזוב את בית החולים וללכת הביתה". זה היה גודל הענווה שלו, הוא היה ממעיט בעצמו.

(קבר הבבא סאלי (ויקיפדיה

התינוק שהיה בטיפול נמרץ

סיפר אדם אחד שהיה משרת את הבבא סאלי כשהיה בבית חולים (בסוף ימיו הוא היה הולך הרבה לבית חולים), שפעם כשהיה משמש את הבבא סאלי בבי"ח, הוא ראה רופא אחד עם תינוק ביד, ששאל אותו: "שמעתי שיש פה צדיק, איפה הצדיק הזה נמצא?". הוא לקח אותו אליו. הבבא סאלי היה אז בסוף ימיו. הרופא שם את הילד על הברכיים של הבבא סאלי ואמר לו: "זה תינוק שהלב שלו כמעט גמור, וכל הזמן הוא בטיפול נמרץ, אולי כבודו יברך אותו". הבבא סאלי שאל את השמש שלו: "עוד כמה זמן סוכות?", ואמר לרופא: "תגיד לאבי הילד שבערב סוכות הוא יצא הביתה עם לב בריא", ואכן כך היה. הרופא הזה היה חילוני, והוא השתגע, זה היה כאילו אותו תינוק קיבל לב חדש, השתלת לב. רק שנבין מי זה היה הבבא סאלי הקדוש, "צדיק גוזר והקב"ה מקיים".

סיפר לי אדם אחד, קבלן בניין, שהבן שלו היה חולה ל"ע במחלה ממאירה, מחלה קשה מאוד. כל הרופאים שהוא הלך אליהם לא הצליחו לעזור. הוא הלך לבבא סאלי, והבבא סאלי נתן לו מים. הוא הביא אותם לבן שלו, הבן שלו שתה אותם והתרפא לגמרי. הבן שלו היה אצלי במשרד בגיל עשרים פלוס, ועד היום יש לו מהמים האלה וגם אני לקחתי ממנו קצת מהמים.

מתוך דברי הרב דניאל זר ליום ההילולה של הבבא סאלי

מסופר על האדמו"ר רבי ישראל אביחצירא זצ"ל (הבבא סאלי), שיום אחד הופיע לפניו בחור על כסא גלגלים, הבחור ישב לפני האדמו"ר וסיפר שנפצע במלחמת יום הכפורים, ולאחר סידרת ניתוחים נשאר רתוק לכסא גלגלים כאשר רגל אחת בכלל לא מתפקדת, מצב הרגל אף אחל להתדרדר והיה חשש שיצטרכו לקטוע לו אותה, אותו בחור שהיה מרוחק מתורה ומצוות שוכנע כמעשה של יאוש לנסוע לנתיבות אל הצדיק אולי יש אמת בכל אותם סיפורים ששמע על ה"נסים" שיכול הצדיק לעשות, שמע הרב את סיפורו של הבחור פנה אליו ושאלו:

- תפילין אתה מניח בכל יום?

- לא – ענה הבחור.

- על השבת אתה שומר?

- לא – באה התשובה.

- אם כן, התפלא הרב, תן תודה שרגל אחת שלך כן בריאה... הרי את הכח אנו מקבלים מאתו יתברך, ואם אין אנו עושים את רצונו, בידו לקחת מאתנו את אשר נתן לנו ולשתק אותנו כליל, ואתה שאינך הולך בדרך התורה והמצוות, מה שכן יש לך הוא מתנת חינם.

מששמע זאת הבחור פרץ בבכי מר, שגרם התרגשות אצל כל הנוכחים. לאחר שנשתררה דומיה בחדר, היישיר הרב את מבטו אל עיני הבחור ושאלו:

- אם אברכך ברפואה שלמה, ותוכל לקום על רגליך, האם תהיה מוכן לקבל עליך עול מצוות?

- כן – באה התשובה.

- אם כן – אמר הרב – תן לי את ידך, ואני מברך אותך ברפואה שלמה לעבודתו יתברך.

לאחר שנישק הבחור את ידי הרב, אמרו לו הנוכחים לנסות לקום על רגליו. להפתעתו הצליח מיד לעמוד, ואף לצעוד מספר צעדים ללא עזרת איש...

בעודו המום מהשינוי הכביר שחל במצבו, ניסה להלך במהירות יותר גדולה, ועד מהרה מצא את עצמו ליד דלת דירתו של הרב. בקפיצה יצא החוצה, והחל לרוץ כשהוא פונה לעוברים ושבים בשאלה, היכן יש טלפון ציבורי? הטלפון הקרוב ביותר היה בישיבת הנגב מרחק כמאתיים מטרים מבית הרב, לשם הגיע הבחור בריצה, ובהתרגשות לא רגילה דיבר עם משפחתו, וסיפור להם בפרוטרוט את אשר קרהו בבית הרב. בחורי הישיבה ששמעו בהשתאות את סיפורו לא האמינו למשמע אוזנם, אך לאחר שחזר על סיפורו נתפסו לאוירת התעלות נפלאה, שילבו יד ביד ויצאו בריקוד של שמחה ביחד עם הבחור להודות להקדוש ברוך הוא על הישועה הגדולה. יותר מאוחר הגיעו רבים לבית הרב והשתתפו שם בסעודת הודיה מיוחדת לכבוד הנס הגדול.

הבחור המאושר שמר את הבטחתו ושינה באופן יסודי את אורחות חייו, אך לא רק הוא חזר בתשובה, אלא רבים שנכחו ושמעו את הסיפור, לא שכחוהו זמן רב והתחזקו באמונה וביראת שמים

מתוך הספר "השבת והלכותיה" של הרב אהרן זכאי שליט"א.

מעשה מדהים זה אירע לפני 25 שנים אצל הבבא סאלי, יהודי אחד קבלן במקצועו, היה מקורב מאוד אצל הרב, לא היה איש צדיק מופלג, ולא אברך ישיבה, אלא ירא שמים, שמקיים כל מה שאומרים לו, גם היה עובד באמונה וביושר, ותורם לצדקה מהונו, בכל פעם שהיה נכנס לבבא סאלי, היה הרב מאיר לו פנים. יום אחד, נזדמן לו לבא אל הרב, אך כאשר ראהו הצדיק, נזעק וקם למולו, והחל לצעוק עליו בקול רם ומחריד, שקרן, רמאי, נוכל, הולכת אותי שולל, כ"כ הרבה זמן, והיה נראה, שכעסו של הבבא סאלי, ללא נשוא, ובני הבית, כולם נזעקו לקול קריאותיו, אבל הבבא סאלי, לא הפסיק לצעוק, וקצף עליו במשך דקות ארוכות, ולא נתקררה דעתו, עד אשר צעק בפניו, תצא מהחדר שלי ואל תדרוך בה יותר!

האיש יצא, השמש שבחוץ נראתה לו כחושך גדול, הוא בכה חרש בינו לבין עצמו, ולא ידע את נפשו מה קרה? שאל את עצמו, מה עשיתי בזמן האחרון, מה סיפרו לו עלי? כך היה שואל את עצמו, אבל לא היה מי שיתן לו תשובה,

הוא הלך לביתו, והסתובב בפיזור נפש, מחדר אחד למשנהו, ולא מצא טעם לחייו, לכן החליט ללכת לאתר הבנייה שלו במצפה רימון, אולי יראה אנשים, וישכח מצערו, שהה שם כמה שעות, ולקראת ערב, לקח את הפועלים במכוניתו לביתם כמנהגו,

העסק כולו לקח פחות משניה, המכונית שלפניו, בלמה בפתאומיות (באחד העיכולים של מצפה רימון), וכיוון שהיה שקוע בצער, תגובתו היתה איטית למדי, כשהבחין, ובלם בפראות, בחלקיק השנייה האחרון, כבר היה מאוחר מדי, המכונית הועפה אל התהום, הנוראה שמשמאל לכביש, והתגלגלה שם כאבן קטנה,

למה לא הוצת מיכל הדלק? עד היום הוא אינו יודע, באותם רגעים הוא לא חשב על זה, הוא עיקם את הדלת, זחל בשארית כוחותיו, אז ראה את מכוניתו המרוסקת, ואת שני פועליו הגויים מתים והתפרץ בבכי? ריבונו של עולם בזכות מה אני חי???

הוא מישש את גופו, ולא האמין למציאות שלפניו, הוא בריא ושלם, החושך כבר ירד, ואיש לא רואה אותו, בכל כוחותיו התאמץ לטפס אל הכביש, ועצר טרמפ למשטרת ירוחם, סוף סוף הוא צריך להודיע על התאונה, ועל ההרוגים, באמצע הדרך, שינה את תוכניתו, והחליט לנסוע אל הצדיק הבבא סאלי לנתיבות, יהי מה – שיהיה, חשב לעצמו יצעק עלי הצדיק? אין ברירה! אני מוכרח ללכת אליו,

לפני דלת חדרו של הבבא סאלי, נעצר, שוב הוא דמיין לעצמו, מה מחכה לו, ורוחו נשברה בקרבו, אבל
אמץ עצמו דפק ונכנס,

והנה הבבא סאלי, קם למולו בפנים צוחקות, כמימיים ימימה, ואומר לו ברוך הבא, ברוך הבא, אני מחכה
לך, בוא חביבי תשב,

זרם דמעות פרץ מעיני האיש, והמילים נעתקו מפיו, הוא הבין שאין טעם לספר לצדיק מה אירע, ולכן כלא
התרגשותו, והצליח לפלוט מילים אלו בלבד: "רבנו תסביר לי מה היה היום" והבבא סאלי הסביר לו,

דע לך, אומר לו הצדיק, כי המעשר שאתה נותן מכספך ללומדי התורה, מגן עליך כחומה בצורה, ולכן כמה
פעמים, שרצו המזיקים להזיק לך, לא יכלו, אבל בזמן האחרון התחלת להתגאות,(על מעשיך הטובים
האלו)

וצמחה לך קרן ברגל (כמו שאמרו חז"ל "האי מאן דיהיר בעל מום הוי') וכשנכנסת היום בצהרים, ראיתי את
מלאך המוות קשור לך שם, והבנתי, אין כל דרך להציל את חיירך, רק אם אצליח להוריד את גאוותך מיד,
ולכן השפלתי אותך, וכאשר רוחך ירדה, כל כך, עזב אותך מלאך המוות, והרג את שני הערלים!